

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Festuum ducebat hymen, castoꝝ pudori
Concinit angelicum iuncto modulamine carmē.
Pro thalamo paradiſus erat, mundusꝝ dabatur
In dotem; & lætis gaudebant sidera flammis.

C A P V T IX.

EST locus Eoo mundi seruatus in axe
Secretis natura tuis; vbi solis ab ortu
Vicinos nascens aurora repercutit Indos.

Aethiopes. Hic gens ardentem cœli subteriacet axem.
Quam candor feruens albenti ex æthere fuscatur.
Huc semper lux pura venit, cœloꝝ propinquo
Natiuam seruant nigrantia corpora noctem.
Attamen in tetricis splendentia lumina membris
Captiuo fulgore micant; visuꝝ nitente
Certior accrescit pullatis vultibus horror.
Cæsaries incompta riget, quæ crine supino
Stringitur, ut refugo careat frons nuda capillo.
Sed quidquid magnū nostros defertur ad usus
His totum natura dedit telluris opimæ.
Quidquid odoratu pulchrū est, adlabitur inde.
Concolor his ebeni piceo de fomite ramus
Surgit, & hic eboris munus quod porrigit orbis,
Informis pulchros deponit belua dentes.

Ergo

Ergo ubi transmissis mundi caput incipit Indis,
 Quo perhibent terram confinia iungere cœlo:
Lucus inaccessa cunctis mortalibus arce
 Permanet, eterno cōclusus limite; postquam hic
 Decidit expulsus primū criminis auctor.
 Proq̄ reis digne fœlici ab sede reuulsis
 Cœlestes hec sancta capit nunc terra ministros.
 Non hic alterni succedit temporis unquam
 Bruma, nec estiui redeunt post frigora soles,
 Excelsus calidum quum reddit circulus annum:
 Vel densante gelu canescunt arua pruiniſ:
 Hic uer affiduum cœli clementia seruat,
 Turbidus auster abest, semperq̄ sub aëre sudo
 Nubila diffugiunt iugi cessura sereno.
 Nec poscit natura loci, quos non habet imbris:
 Sed contenta suo dotantur germina rore.
 Perpetuo uiret omne solum, terreq̄ nitentis
 Blanda nitet facies; stant semper collibus herbe
 Arboribusq̄ come: que quum se flore frequenti
 Diffundunt, celeri solidant sua germina succo,
 Nam quidquid nobis toto nunc nascitur anno,
 Menstrua maturo dant illic tempora fructu.
Lilia perlucēnt nullo flacentia sole:

*Paradisus
terrestris.*

Nec

12 D. A L C H I M I A V I T I

Nec tactus uiolat uiolas, roseumq; ruborem
Seruans perpetuo suffundit gratia uultu.

Sic quū desit Hiems, nec torrida ferueat Aestas,
Fructibus Autūnus, Ver floribus occupat annū.
Hic quē donari mentitur fama Sabēs

Phœnix. Cynnama nascuntur, viuax quæ colligit ales

Natali quum fine perit, nidoq; perusto

Succedens sibimet quēsita morte resurgit;

Nec contenta suo tantum semel ordīne nasci

Longa veterosī renouatur corporis etas;

Incensamq; leuant incendia crebra senectam.

Illic desudans fragrantia balsama ramūs,

Perpetuum promit pingui de stipite fluxum.

Tum si forte leuis mouit spiramina uentus,

Flatibus exiguis, lenicq; impulsa susurro,

Diues sylua tremet folijs, et flore salubri;

Qui sparsus terris suaues dispensat odores.

Fons ascende Hic fons perpetuo resplendens gurgite surgit.

bat de terra. Talis in argento non fulget gratia; tantam

Genesis. 2.

Nec chrystalla trahunt nitido de frigore lucem.

Negligit hic virides ríparum margο lapillos;

Et quas miratur mundi iactantia gemmas,

Illic saxa iacent; varios dant arua colores,

Et naturali

Et naturali campos diademate pingunt.
 Eductum leni fontis de vertice flumen
 Quattuor in largos confestim scindit amnes:
 Euphratem Tygrimq; vocant, qui limite certo
 Longa sagittiferis faciunt confinia Parthis.
 Tertius inde Geon, Latio qui nomine Nilus
 Dicitur ignoto cunctis illustrior ortu:
 Cuius in Aegypto lenis perlabitur vnda,
 Ditatura suam certo sub tempore terram:
 Nam quoties tumido perrumpit flumine ripas Nili inundat
 Alueus, & nigris campos perfundit arenis: tio.
 Vbertas laxatur aqua, cœloq; vacante
 Terrestrem pluuiam diffusus porrigit amnis.
 Tunc inclusa latet lato sub gurgite Memphis,
 Et super absentes possessor nauigat agros.
 Inq; locum pecorum viridantis iugere campi,
 Succedunt nantes aliena per æquora pisces.
 At postquam largo fœcundans germina potu
 Lympna maritauit sitientis viscera terræ,
 Regreditur Nilus, sparsasq; recolligit vndas.
 Fit fluuius pereunte lacu, coguntur in alueum
 Ad ripam effrenes conclusis fluctibus vndæ.
 Donec diuiduum spargens per deuia finem
Gurgite

*Fluuius egre
diebatur de
loco uolupta
tis. gene. 2.
Euphrates et
tygris.
Nilus..*

Gurgite septeno patulum pertendit in æquor.

Quur autē perhibent latitare ex omnibus vnum

Fontem Nile tuum: nam qui nesciris ab ortu

Non solus sed quartus eras, diffusus ab illo

Despicit excelsō qui flumina cuncta meatu;

Ipsius atq; pater pelagi supereminet omnes

Quas mōtes, q;s planavomūt q;s nubila lymphas.

Ganges Quartus dehinc physon quē noīat India gāgem,

Motus odorifero quoties qui vertice creuit,

Deciduas pulchro quas spargunt flamina lucō

Prælambens furatur opes, et gurgite nostrum

Ducit in exilium: nam rīpa largus vtracq; est.

Amnībus utq; istis enodes ferre papyros

Aut scirpos algasq; leues deducere mos est:

Excrementa trahens magnus sic ditia Ganges

Hoc etiam donat mundo quod proīcit alueo.

C A P V T

X.

INterea prīmi sumimus quos iunxerat auctor

In paradisiaca ponuntur sede parentes:

Queis rector tali proponit præmia lege.

O summum factoris opus, quos sola creauit

Nostra manus, nasci quum cetera uoce iuberem:

Genesis. 2. Aspicitis quanto pulcherrimus ubere lucus

Diuitijs